Suojeluskuntalainen

Sunnuntaina 19 toukokuuta 1918

N:o 9 | Lehti jaetaan ilmaiseksi joka sunnuntaiksi asiamiesten kautta | Toimittaja: Otto Karnisalo

Helluntaipäiwänä.

Ja on tapahtuwa wiimeisinä päiwinä, sanoo Jumala, että minä wuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle, ja poikanne ja tyttärenne ennustawat, ja nuorukaisenne näkewät näkyjä, ja wanhuksenne unia uneksiwat; niin palwelijaini ja palwelijattarieni päälle minä niinä päiwinä wuodatan Henkeäni, ja he ennustawat. Ap. t. 2: 17, 18.

Näillä Jooel profeetan sanoilla selitti Pietari allistyneille juutalaisille Hengen wuodatuksen kummallisia ilmiöitä.

Suuri on juopa wanhan ja uuden liiton wälillä, niin suuri, että wanhan liiton suurin mies, Johannes Kastaja, on pienempi kuin wähin uuden liiton jäsen. Tämä johtui siitä, ettei Henki silloin wielä ollut wuodatettu. Henki saattoi tilapäisesti wallata joitakin wanhan liiton ihmisiä, jolloin nämä korotettiin saamaan yleistä tasoa korkeampaa taitoa ja tietoa. Mutta warsin hämärinä esiintyiwät näkemykset, usein wain unien muodossa. Ja henkiwaikutuksen tauottua laskeutui sen saaja taas entiselle tasolle. Sitä paitsi nämä waikutetut olliwat warsin harwassa, etupääsä miehiä ja wauraammassa iässä olewia.

Uuden liiton aikana on asia aiwan toisin. Se wälitön taito ja tieto, mikä wanhassa liitossa oli niin harwinainen, on nyt yleinen. Jokainen uskowainen on nyt Hengen waikutuksen alainen ja semmoisena Jumalan opettama. Ei siinä tule kysymykseen sukupuoli enemmän kuin ikäkään. Eikä rajoitu waikutus tilapäisiin hetkiin eikä entiseen niukkaan määrään. Henki on oikein wuodatettu runsauden tulwana. Tosin sen wirrat eiwät enää juokse kohisewan kosken tawoin, kuten wuodatuksen alkuhetkinä, mutta siltä yhtä todellisina ja runsaina.

Hengen wuodatus on wälillisesti waikuttanut kaikkiin oloihin. Sen waikutuksesta on syntynyt ihmisyysaate, yleisen weljeyden ja tasaarwon. Nainen on korotettu alaolentoisesta asemastaan, ja työmies työkalun asemasta lain tunnustamaksi kansalaiseksi. Muukalaiskäsitteestä on kadonnut wihollisen merkitys.

Mutta heikot owat wielä henki-ihmisten joukot, ja paljon on sentähden kristikunnassakin ja wielä enemmän sen ulkopuolella uudistamatonta. Mutta eiwät ole wielä Jooelin ennustamat wiimeiset päiwät loppuneet. Maailmakehityksen loppujakso on wasta alussaan. On wielä toteutuwa Herran sana: „Ei kukaan tee pahaa eikä turmele koko minun pyhällä wuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntoa, niinkuin wedet peittäwät meren“ (Jes. 12: 9).

Leikkaus.

Suomessa on tapahtumassa suuri leikkaus. Mitä sywemmälle leikkaukset owat tehtäwät, sitä waarallisemmat ne owat elimistölle. Mutta usein on tämä ainoa keino hengen pelastamiseksi. Niin oli Suomenkin laita. Ei olisi enää ollut elämänarwoista se pakkotila, mihin kansankawaltajat ja sortajat olisiwat tahtoneet saattaa olot tässä maassa. **Leikkaus ei ollut wältettäwissä.**

Wälistä on wain paha ennättänyt tunkea niin sywälle elimistöön, että leikkaus on myöhäinen. Silloin on tila toiwoton. Sywälle oli Suomen yhteiskuntaruumiiseenkin paha tunkenut, warsin sywälle. Ei paljon puuttunut, etteikö koko sen toinen puoli olisi ollut pahan waikutuksen alaisena. Mutta kuitenkin oli tuossa toisessa puolessa paljon terwettäkin, kun wain turmeluksen pesä olisi saatu häwitetyksi. Suomen kansan tila ei ollut toiwoton. **Suomi oli pelastettawissa.**

Leikkaukset owat kyllä aina paikallista laatua, se on: ne koskewat joitakin määrättyjä ruumiinosia. Ei woida esim. toimittaa sellaista leikkausta, että koko toinen puoli ruumiista poistetaan. Mutta koska elimistössä kaikki jäsenet owat keskinäisessä yhteydessä, ulottuu jokaisen **leikkauksen waikutus koko ruumiiseen.** Kipu on koko ruumiin kipu, ja waara on koko ruumiin waara. Kun tuhansia Suomen kansalaisia on tuhottawa, ei se woi tapahtua niin, etteikö se kipeästi koskisi todelliseen isänmaan ystäwään. Nuo poisjuhlettawat jäsenet olisiwat nekin Suomen yhteiskuntaruumiiseen kuuluwia, meidän omaa wertamme. Oikeassa olisiwat sentähden

ne jaakkimalaiset, jotka Raudun suuren woiton jälkeen tanssia hommaawille paikkakuntalaisille wastasiwat: „weljien haudoilla ei tanssita". Miten usein kansan terwe äly oiwaltaa asiat paremmin kuin monet n. s. siwistyneet.

Mutta waarakin on koko ruumiin. Miten usein sanotaan, että leikkaus kyllä onnistui, mutta potilas kuoli. Weri woi juosta kuiwiin, tai ei sydän muutoin kestä niin suurta menetystä. Kyllä Suomen yhteiskuntaruumiiseen tehty leikkaus on sikäli sywällinen, että tässä wakawasti kysytään, miten tämä kestetään. **Suomen tila on wieläkin warsin wakawa.** Jotka heti woiton jälkeen owat walmiit tanssimaan tai huumautumaan wäkewillä, eiwät ymmärrä mistä on kysymys. Katso lääkäriä ja sairaanhoitajia, miten he menettelewät leikkauksen jälkeen. Yhä koetetaan waltimoa ja mitataan lämpöä. Mitä suurimmalla huolella seurataan jokaista wähänkin epäedullista oiretta. Näin on Suomiparankin suhteen nyt tehtäwä. Ei ole ylwästelemisen waraa, waikkakin kelwoton jäsen on saatu pois kiskaistuksi. Ammottawa haawa jäi jälelle werta wuotamaan. Saadaanko se menemään umpeen, wai onko Suomen weri wuotawa kuiwiin?

Haawalääkärit hoi! Todelliset isänmaanystäwät, walistusmiehet ja kirkonmiehet, tietomiehet ja taitomiehet, talousmiehet, pienet ja suuret, naiset ja rukoilijat ja mitä lienettekään te kaikki, joille Suomi on rakas, nyt liikkeelle! Mikä hätä? Wainolainen juotti myrkkyä. Myrkyttäjä tuhottiin, mutta hänen tekonsa on jälellä, **wihan ja epäluulon myrkky yhteiskuntaruumiissa.** Sentähden eiwät haawat tahdo mennä umpeen. Myrkyttäjään tehosiwat luulat, mutta myrkkyä eiwät granaatit haihduta. Haawojen huolellinen hoito yksin tässä auttaa.

Reipasta, rehellistä ediстystyötä nyt kysytään. Juhlimiset ja kiittelemiset saawat supistua wähempiin, ja suuret sanat ja lupaukset. Mutta sitä enemmän tositointa ja uhrausta, semminkin taloudellisella alalla. Ja ennen kaikkea kysytään, onko meillä rohkeutta omassa keskuudessamme lietsoa sellaista suuttumusta, että **kelwoton pysyy kelwottoman asemassa.** Meillä on ollut niitä, jotka tuppautuwat sankarien asemaan, waikka heidän paikkansa on katumaisten seurassa. Meillä on miesten kirjoihin tuppautuwia, waikkeiwät pysty edes wäkijuomahimoaan hillitsemään. Meillä on kunniallisten kansalaisten pariin tuppautuwia selkäpuolenroswoja, jotka owat walmiita hyötymään toisen hädänalaisesta asemasta ja keinotekoisesti pystyttämään hintoja korkealla. Meillä on omassa keskuudessamme kostonhimoisia wihan lietsojia.

Jos saadaan sellaisia raikkaita tuulia puhaltamaan, että paha leimataan pahaksi silloinkin, kun se ilmenee omalla puolellamme, ja lyödyt haawat muutoin hywin hoidetaan, on yhteiskuntaruumiissa sitä wastustuswoimaa, mitä se tarwitsee toipumiseksen suuren leikkauksen jälkeen. Mutta kyllä se wie aikaa, ja paljon se waatii hoitoa.

Huono ampumataito.

Nykyään on kouraantuntuwasti saatu kokea, miten tärkeää on hywä ampumataito. Siitä olisi saarnaajainkin opittawa. Miten paljon esitetään totuuksia niin ylimalkaisessa muodossa, ettei puhe satu maaliin. Ei saa puhua synnistä yleensä, waan määräsynneistä, eikä muitten synneistä, waan kuulijain synneistä. Muutoin ammutaan umpimähkään.

Mutta kuulijat suuttuwat, jos heitä lähentelee liiaksi. Se ei tee mitään. Sellainen waikutus on kaikella maaliin osuneella julistuksella niissä, jotka eiwät jalliisi arkaan paikkaansa kajota. Suuttumusta herätti profeettain julistus, ja samoin Herran ja apostolein. Oikeudentuntoiset saawat maaliin osuneesta julistuksesta wahwistusta taistelussaan pahoja taipumuksiansa wastaan, syntyy puhdistawa siweellinen nousu omaa itseä wastaan. Wastahakoisissa taas ei tuo suuttumus merkitse sitä, että julistus olisi mennyt hukkaan. Useimmiten suuttuja ei toista kertaa tee tekoa, josta on moitittu niin nawakasti, että tämä on häneen sattunut. Jos hän taas jatkaa entiseen tapaan, tapahtuu se hänessä löytywien hywien waistojen entistä woimakkaammalla wastawaikutuksella, ja siis huonojen heikontuessa. Wälistä taas katkaistaan Jumalan sanalta kärki juuri kun se on saatu hiotuksi niin teräwäksi, että sillä olisi edellytyksiä tunkea läpi ihmisen sisimpään. Mitä sotilaswiranomaiset sanoisiwat sotilaasta, joka, juuri kun hän on saanut aseen kärjen kuntoon hiotuksi, wiimeiseksi pistäisi sen seinänrakoon ja katkaisisi kärjen? Moni niistä, joitten joukossa kirkon toiminta nyt taas rupee olemaan hywässä kurssissa, soisi heihin itseensä nähden meneteltäwän niin wirheellisesti kuin edellä on mainittu.

Mutta ei umpimähkään huitomalla eikä kärkeä katkaisemalla!

„Suojeluskuntalaista" varten wastaanotetaan edelleen lahjoja. Mitä enemmän niitä kertyy, sitä suuremmaksi lisätään painos. Osoite: Suomen Kirkon Sisälähetysseura, Sortawala.

Sortawalassa 1918
Suomen Kirkon Sisälähetysseuran Kirjapaino.